

[Energiministeren]

get, man har i andre love. Det har man da i høj grad. Det er ikke noget nyt, der er beskrevet i dette lovforslag. Efter arbejdsmiljølovens § 76 har tilsynets medarbejdere adgang til offentlige og private arbejdssteder, i det omfang det er påkrævet for at varetage deres hverv, og politiet kan om fornødent yde bistand. I registerlovgivningen er der den samme adgang for tilsynets medlemmer og personale til til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse at få adgang til alle lokaler, hvorfra registeret administreres eller kan benyttes, samt til lokaler, hvor registeret eller de tekniske hjælpemidler opbevares eller anvendes.

For så vidt angår kontrolbestemmelserne for told og moms, er toldvæsenet også berettiget til at foretage eftersyn i alle de lokaler, der kan være tale om, og af varebeholdninger, forretningsbøger og materiale osv.

I de grønlandske vilkår, der gjaldt ved boreforskrifter osv. i 1970'erne, var det også fastslået, at de tilsynsførende myndigheder i alle henseender har ret til at følge arbejdet, og at de, når de finder det påkrævet, og så længe de finder det påkrævet, har fri adgang til alle dele af virksomheden. Så det er altså ikke noget som helst nyt, der er opfundet her. Det er også vores erfaring, at det er nødvendigt, at der ikke er tvivl om en sådan ret.

Adgangen til de besluttende organer kan – det er rigtigt – ikke gælde den hidtidige ret-tighedshaver; det har vi kun kunnet sætte op for nye. Det er de organer, der har betydning for selve aktiviteterne, altså til operating committees, og hvad det ellers hedder på oliedansk. Jeg har såmænd ikke forestillet mig, at tilsynet skal tage til New Jersey, som jeg ellers kunne have lyst til at sende mange folk til. Men det er såmænd ikke det, der er det afgørende.

I denne henseende tror jeg, at vi gør klogt i fremover at kræve, at de selskaber, der deltager i aktiviteterne i Danmark, også har en tilstedeværelse her af et sådant omfang og af en sådan karakter, at de faktisk repræsenterer selskaberne, at de bliver muligt for os at føre et reelt tilsyn med dem, at det altså ikke bare er en eller anden papirfilial, der har en postboks i Danmark, og hvor det hele i virkeligheden styres fra et sted langt væk i verden, hvor vores tilsyn og samfundsmæssige indsigt kun meget teoretisk kan komme på tale.

Hr. Kalnæs ønsker mere præcise bestemmelser for fastlæggelsen af de forskellige vilkår. Jeg tror at have kommenteret tilstrækkeligt allerede, at det ikke lader sig gøre, fordi de forskellige områders geologiske potentiel jo ikke taler for, at vi kan behandle alle blokke lige, når vi skal udbyde dem. De kan ikke alle sammen bære samme vilkår. Der skal være en mulighed for, at vi fra runde til runde har fleksibilitet og eventuelt kan skærpe kravene, så vi ikke fremover skal gøre det samme hele tiden.

Så spørger hr. Kalnæs, om jeg kan forestille mig aktiviteter uden mulighed for statsdeltagelse. Det vil jeg ikke lægge mig fast på her og nu. Jeg mener, vi har mulighed for at vurdere det, og før vi udløser nye runder, vil det være et af de generelle vilkår, der skal tages politisk stilling til. Jeg ser det hensigtsmæssigt, at vi har den indflydelse og indsigt i aktiviteterne, der ligger i, at vi selv er med i et vist omfang overalt, men jeg mener ikke, det vil være sagligt at lægge sig fast på, at det skal være sådan i enhver henseende.

Hr. Kalnæs spørger om andres forundersøgelser på områder, hvor der er eneretsbevilling. Der vil blive åbnet for dette som bevillingsvilkår. For så vidt angår den nuværende bevillingshavers områder, ligger der jo i reguleringslovforslaget, som transformeres til aftaletekst, en sådan ret for andre til at lave seismiske undersøgelser ind over bevillingshaverens arealer.

Om spørgsmålet om ilandføring i Danmark refererer hr. Kalnæs til de norske bestemmelser. Man har også sådanne bestemmelser i mange andre lande, men vi har ment, at det, vi lægger op til med rørledningen og med de bestemmelser, der følger af vilkårene i forbindelse med indvindingstilladelser, om benyttelse af rørledninger osv., vil være et effektivt styringsinstrument.

Så mangler der noget om krisesituationer og olie til landet, siger hr. Kalnæs, men lov om forsyningsmæssige foranstaltninger fra 1958 er fuldt dækkende i krisesituationer; vi har ikke brug for det i sammenhæng med en undergrundslov.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at § 5 dækker alle former for aktiviteter, ikke kun kulbrinteaktiviteterne. Derfor står der ikke i § 5, at der normalt også skal være lagt op til eneretstilladelser i forhold til indvinding, bare fordi man får en efterforskningsstilladelse.